

NASER I KLEMME

Af Asger Aamund

November 2013. Omtale af Naser Khaders bog "Bekendelser fra en kulturkristen muslim".

Naser Khader vil næppe blive husket som en af de 21. århundredes lysende lederskikkelser, men som engageret og samvittighedsfuld holdningspolitiker rager han op som en klippe i det danske landskab befolket af politiske skumfiduser. Mellem ørerne på Naser hersker der er stort byggerod. Islams Hus er brudt sammen og nu vader han rundt mellem murbrokkerne og kan ikke finde ud af, om han skal bygge en kirke, en moské eller muligvis en kirkemoské. Han er forvirret, og hvad gør man så?

Ja, man kunne for eksempel sætte sig ned og skrive en bog om sine anfægtelser, sine tvivl, men også om sine erkendelser, sine gennembrud og om passerede milepæle i gudstroen. Det har Khader så gjort, og det er der kommet en særdeles læseværdig bog ud af. Når man er færdig med bogen, er man ikke blevet meget klogere på Naser Khaders religiøse rejserute. Han kalder sig en kulturkristen muslim, men han kunne ligeså godt være en kulturmuslimsk kristen. Men efter endt læsning er man blevet meget klogere på Islam som religion og som politisk undertrykkelsesmiddel og på, hvad der er de fundamentale forskelle på islam og kristendommen. Khader stiller skakbrikkerne op med overblik og klarhed, så vi ved, hvad vi har med at gøre. Han forklarer os spillereglerne, så de er til at forstå, men han er ikke meget for åbne spillet og føre det til ende. For så skal der jo findes en taber og en vinder. Så Naser Khader tilbyder os remis. Forinden tager han et skarpt opgør med sharia som lov og med de intolerante og blodtørstige imamer, der direkte og indirekte har styrtet verden ud i frygt og terror. Moderne islam er en eksklusiv klub af grænseløst velhavende oliesheiker, der bruger milliarder af dollars på at fastholde muslimer kloden over i urgamle stammekulturer hvor klanerne og familierne er kollektivet, der undertrykker individets trang til frihed og selvstændighed. Undertrykkelsen udøves gennem imamernes jerngreb om de troende muslimer og ved enorme investeringer i Europa og USA for at få indflydelse nok til at bremse kritik af islamisk politik og tyranni. Khader forudser en revolution af islam, der fjerner sharia som lov, men beholder sharia som tro, som er bønnen, fasten, almisserne og pilgrimsrejsen til Mekka. Khader ser tegn på denne begyndende revolution med det såkaldte arabiske forår, som dog mere er spæde forsøg på individets frigørelse end en politisk bevidst bevægelse hen imod demokrati, der ligger uden for fleste muslimers begrebsverden. Han anbefaler, at denne revolution af islam gennemføres indefra. Det er utvivlsomt rigtigt, da andre trosretninger absolut ikke har lyst til at stikke hånden ind i den islamiske hvepserede for at hjælpe lidt til med revolutionen. Khader efterlyser den muslimske Luther, der skal bringe Islam ind i en fredelig sameksistens med de andre verdensreligioner. Khader ønsker alt det for Islam, som Imamerne og sheikerne bekæmper. Hvis bogen bliver oversat til arabisk vil den ramme præcist ned i verdens problemer med islam og vil derfor være en spand benzin på revolutionens bål. Tegningen af Muhammed med bomben i turbanen er den rene julekalender sammenlignet med Khaders budskaber. Vi kan nok vente en hel del ballade, og PET må sikkert atter hoste op med permanente livvagter til Naser. Bogen anbefales varmt til alle, der ønsker at stå åndeligt rustet til det store opgør, der er på vej.